

(Scris cărău pentru Fundația Culturală
Erbiceanu)

Inginal Constantin Erbiceanu, după o viață de muncă de calitate — și deosebită — noșocul său a fi putut scăpa de "richișoare generală" pe care o reprezintă România comunistă, ~~care~~ bătând jumătatea competențelor în serviciul unei mari firme industriale din spus, se află acum în posesia unor bunuri de care ar putea să se resurseze numai el. Astăzi și cînd, după multă triste, a izbutit să recupereze și o parte din averea agăzată de mai multe zile și multă, și confiscată, ca atât altora, sub regimul comunist. Astăzi cî dispune acum de mijloace financiare, de care, cum am spus, ar putea să se hucureze numai el, mai cu seamă că e un călător neobosit care merită epítetul de globetrotter.

Să iată, e înțitor de cultură și de istorie, și mai cu seamă conștiens de valoarea memoriei de familie — aceasta memorie pe care comunismul a încercat (din urmărie pe care comunitatea a înțepat să o poată cu un început de îzbădă) să-o înobrănească și să o stingă. Fundația Erbiceanu, pe lărgă că va răsplăti și ajuta tinerii intelectuali români care merită

se fiu acuajăți, va avea nevoie să perse-
-petueze cătoare nu se va exista suflare românească;
amintirea familiei Elbiceanu, una din cele mai
remarcabile pe care le-a dat ^{țara} în ultimul
două veacuri, și care îi este fondatorului
dărul genozofiei și al dragoștei de ^{țara}.

Mică!